

Układy rymów

Układy rymów – sekwencje, w jakich pojawiają się rymy w utworach wierszowanych. Układ rymów stanowi podstawowy - po liczbie wersów - czynnik identyfikacji strofy, odróżniający formy o tej samej długości, ale różnym porządku spółbrzmień.

Układ rymów zapisuje się kolejnymi literami alfabetu: aabb, abab, abba.

W wersyfikacji polskiej uwzględnia się dodatkowo rodzaj rymu męski lub żeński, chyba że wszystkie rymy są żeńskie.

aa - dystych (z natury monorymowy)

aaa - tercet monorymowy (strofa hejnałowa)

aaaa - kwartyna monorymowa

aaba - rubajat

aabb - kwartyna z rymem styczonym

abab - kwartyna z rymem krzyżowym

abba - kwartyna z rymem obejmującym

aabba - limeryk (jako osobny utwór)

aaabab - strofa Burnsa

ababcc - sekstyna

ababbcc - strofa królewska (strofa Chaucera)[a]

aabbccdd - oktostych

abababab - sycyliana

abababcc - oktawa[b]

ababbcbcc - strofa spenserowska[c]

ababccdeed - decyma (jeden z możliwych wariantów)

ababccdeffegg - strofa onieginowska